

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/230/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112208339
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112208339.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Radlická 333/150, Praha 5, Česká republika, IČO: 00 001 350, zastúpenej splnomocneným zástupcom Mgr. H. Y., advokátom, so sídlom P. XX, W., proti odporčyni P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, Ž., o zaplatenie 50.186,41 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 43.759,83 Kč spolu s úrokom 10,9 % zo sumy 35.630,01 Kč od 19.1.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % zo sumy 35.946,01 Kč od 19.1.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

O náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.03.2012 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz a pokiaľ bude zrušený, aby vydal rozsudok, ktorým bude odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50.186,41 Kč s príslušenstvom, t.j. spolu s úrokom vo výške 10,90 % p.a. zo sumy 37.246,01 Kč za obdobie od 19.01.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 15 % p.a. zo sumy 37.246,01 Kč za obdobie od 19.01.2012 do zaplatenia, a zaplatiť navrhovateľovi trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ a odporca spolu uzatvorili zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 002922493R, ktorej nedeliteľnou súčasťou sú aj Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Navrhovateľ na základe zmluvy poskytol odporcovi dňa 24.09.2008 finančné prostriedky do výšky úverového limitu 60.000,- Kč. Odporca sa zaviazal k riadnemu a včasnému hradeniu úveru. Napriek opakovaným urgenciám však svoje povinnosti riadne neplnil a nehradil splátky podľa článku V. zmluvy, z ktorého dôvodu mu navrhovateľ zaslal poslednú výzvu k zaplateniu dlžnej sumy. Odporca na túto výzvu adekvátne nereagoval a dlžnú sumu neuhradil. Odporca bol nútený pristúpiť k zosplatneniu úveru dňa 15.05.2010. O tejto skutočnosti informoval navrhovateľ odporcu listom, ktorý navrhovateľ prikladá ako dôkaz o zosplatnení. Navrhovateľ požaduje v súlade s ustanovením článku IV. zmluvy uhradenie úrokov vo výške 10,90 % p.a. z nesplatennej časti úveru odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru a ďalej v súlade s ustanovením článku VI. zmluvy uhradenie úrokov z omeškania vo výške 15 % p.a. z čiastok, ktoré je odporca povinný zaplatiť v peňažitých záväzkoch vyplývajúcich zo zmluvy (t.j. istina a poplatky), a ktoré neboli zaplatené v dohodnutých termínoch splatnosti. Žalobou požadovaná čiastka, t.j. suma 50.186,41 Kč, predstavuje aktuálnu dlžnú čiastku vyčíslenú ku dňu 18.01.2012 a skladá sa zo zostatku nesplatennej istiny vo výške 35.630,01 Kč, zmluvného úroku, ktorý ku dňu vyčíslenia predstavuje sumu 7.813,82 Kč, úroku z omeškania, ktorý ku

dňu vyčíslenia predstavuje sumu 5.126,58 Kč a dlžných poplatkov vo výške 1.616,- Kč, čo je zrejmé z histórie úverového účtu odporcu.

Navrhovateľ k návrhu na začatie konania pripojil nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil:

Zo Zmluvy o úvere č. 002922493R uzatvorenej dňa 24.09.2008 medzi navrhovateľom a odporcom súd zistil (ďalej len „zmluva“), že predmetom zmluvy je poskytnutie bankou klientovi po splnení všetkých zmluvných podmienok peňažných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 60.000,- Kč, ktoré peňažné prostriedky môžu byť čerpané ku dňu 24.09.2008, pričom úver musí byť čerpaný jednorazovo. Banka sa zaviazala poskytnúť klientovi peňažné prostriedky prevedením na účet klienta č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený na meno: P. M..

Podľa článku I.5. zmluvy vyčerpaný a nesplatený úver, alebo jeho časť bude úročený pevnou úrokovou sadzbou vo výške 10,90 % p.a.. Ročná percentná miera nákladov na spotrebiteľský úver v zmysle zák. č. 321/2001 Sb. predstavuje 17,61 % p.a. za predpokladu čerpania úveru vo výške úverového limitu. Za poskytnutie úveru klient zaplatí poplatok vo výške 600,- Kč najneskôr ku dňu podpisu zmluvy. Za správu úveru bude ČSOB účtovať klientovi mesačne poplatok vo výške 30,- Kč, a to za každý i započatý kalendárny mesiac, ktorý poplatok sa klient zaväzuje platiť vždy 15. dňa v mesiaci počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po uzavretí zmluvy. V čl. I.6. sa klient zaviazal splácať úroky a istinu úveru v 36 mesačných anuitných splátkach vo výške 1.957,- Kč vždy 15. deň v mesiaci, pričom každá anuitná splátka v celkovej dojednanej výške bude obsahovať čiastku určenú k zaplateniu istiny a čiastku k zaplateniu úrokov. Prvá splátka bude splatná dňa 15.10.2008 a posledná splátka dňa 15.09.2011. Podľa článku I.7 zmluvy pre prípad, že klient nedodrží termíny a výšku splátok, alebo nespladí ostatné peňažné záväzky vyplývajúce zo zmluvy, je povinný uhradiť úrok z omeškania so sadzbou 15 % p.a. z čiastok, ktoré je klient povinný zaplatiť z peňažných záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy a ktoré neboli zaplatené v dohodnutých termínoch ich splatnosti. Podľa článku I.8. zmluvy v súlade s prihláškou k poisteniu, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi ČSOB a klientom, je klient poistený pre prípad smrti, alebo plnej invalidity a pracovnej neschopnosti (variant 1).

Z prihlášky k poisteniu zo dňa 24.09.2008 poistenej P. M. adresovanej obchodnej firme: Československá obchodní banka, a.s. ako poistníkovi súd zistil, že na základe poistnej zmluvy o poistení dlžníkov zo spotrebiteľských úverov č. 1900002661 uzatvorenej medzi poistníkom a ČSOB poisťovňou, a.s. uzatvára poistník s poisteným prihláškou k poisteniu, pričom podľa variantu 1 sa jedná o poistenie pre prípad smrti, alebo plnej invalidity a poistenie pre prípad pracovnej neschopnosti. Prihláška do poistenia je uzatvorená ku zmluve s ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 002922493R uzatvorenej dňa 24.09.2008 medzi poistníkom a poisteným s úverovým limitom vo výške 60.000,- Kč. Podľa bodu 3. prihlášky poplatok za poistenie bude poistník poistenému účtovať mesačne, t.j. za každý i započatý kalendárny mesiac trvania poistenia, pričom v dobe čerpania úveru je tento poplatok splatný k dátumu splatnosti poplatku za správu úveru, v období splácania je splatný súčasne s úverovou splátkou a je účtovaný k ľarche účtu klienta uvedeného v časti III. čl. III.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom výška poplatku pre jedného poisteného je stanovená v súlade s platným sadzobníkom poplatkov ČSOB, ktorý je k dispozícii vo všetkých pobočkách ČSOB. Aktuálna výška poplatku k dátumu uzatvorenia prihlášky predstavuje 98,- Kč. Koniec poistenia je deň poslednej splátky uvedený v článku V. zmluvy o úvere, alebo posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom sa poistený dožije 65 rokov, ak nastane tento deň pred dátumom poslednej splátky a ak nezanikne poistenie v súlade s poistnou zmluvou už skôr. Podľa bodu 6. môže poistenie zaniknúť zánikom zmluvného vzťahu medzi poistníkom a poisteným.

Navrhovateľ k návrhu na začatie konania pripojil aj Sadzobník poplatkov Poštovní spořitelny platný od 01.04.2009 (č.l. 9 - 12 spisu) a Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery platné od 01.04.2008 (č.l. 13 - 14 spisu). Podľa bodu 9.1 Obchodných podmienok v prípade, že nastane skutočnosť, ktorá znamená, či vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola Zmluva uzatvorená, a ktorá môže podľa posúdenia ČSOB ohroziť včasné a úplné splatenie záväzkov klienta, najmä klient bude v omeškaní so splatením akejkoľvek čiastky voči ČSOB, poprípade inému subjektu, ktorý mu poskytol úver, je ČSOB oprávnená kedykoľvek potom písomným oznámením odoslaným klientovi podľa bodu 9.1 písm. a) Obchodných podmienok prehlásiť, že všetky jej pohľadávky z poskytnutého úveru sú splatné ku dňu uvedenému v prehlásení (oznámení).

Navrhovateľ vyzval odporkyňu poslednou výzvou k zaplateniu dlžnej čiastky zo dňa 18.04.2010 na zaplatenie dlhu, ktorý predstavuje ku dňu vyhotovenia výzvy 8.425,68 Kč vrátane príslušenstva, a to pred tým, ako banka pristúpi k zosplatneniu daného kontraktu a zahájeniu súdneho vymáhania dlžnej čiastky.

Z oznámenia navrhovateľa o zosplatnení úveru zo dňa 16.05.2010 adresovaného odporkyňi súd zistil, že odporkyňi bolo oznámené, že vzhľadom na to, že je aj naďalej v omeškaní s plnením svojich záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 002922493R, Československá obchodní banka a.s. prehlásila celú svoju pohľadávku z úveru odporkyne k dátumu 15.05.2010 za splatnú, čím bola odporkyňa vyzvaná k zaplateniu celej zostávajúcej čiastky, ktorá ku dňu zosplatnenia úveru predstavuje 38.743,26 Kč vrátane príslušenstva a poplatkov podľa sadzobníku Československej obchodní banky a.s. do dňa 27.05.2010 na účet č.: XXXXXXXXXX/XXXX. Odporkyňa bola zároveň vyzvaná na zaplatenie nepovoleného debetného zostatku na svojom bežnom účte, ktorý predstavuje 430,94 Kč najneskôr do 27.05.2010.

Oznámenie bolo doručené odporkyňi dňa 18.05.2010.

Odporkyňa sa k návrhu na začatie písomne nevyjadрила.

Vo veci bol dňa 24.05.2012 vydaný Platobný rozkaz pod č.k. 17Ro 70/2012-53, ktorým súd vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu. Vzhľadom na to, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporkyňi do vlastných rúk, t.j. nemohli byť dodržané procesno-právne ustanovenia § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej „OSP“), súd platobný rozkaz uznesením zo dňa 20.09.2012, č.k. 17Ro 70/2012-64 zrušil a za splnenia predpokladov podľa ustanovenia § 48 ods. 4 OSP uznesením zo dňa 14.12.2012, č.k. 4C 230/2012-76 rozhodol o doručovaní písomností určených odporcovi uložením v súdnom spise.

Súd vo veci nariadil na deň 03.05.2013 pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti odporkyne. Odporkyňi bolo predvolanie na pojednávanie doručené podľa ustanovenia § 48 ods. 4 OSP. Pojednávanie bolo vykonané i v neprítomnosti navrhovateľa, na pojednávaní však riadne zastúpeného jeho splnomocneným zástupcom, ktorý na pojednávaní zotrval v celom rozsahu na návrhu na začatie konania a na konštatovanie súdu, že ku dňu zosplatnenia úveru predstavovali poplatky sumu 1.616,- Kč, ktoré poplatky sa navyšovali od 16.03.2010 o sumu 30,- Kč za vedenie účtu uviedol, že tieto poplatky sa navyšovali aj za zasielanie upomienok, a to konkrétne dňa 18.02.2010, a to vo výške 300,- Kč za zaslanie upomienky, dňa 02.03.2010 poplatok vo výške 500,- Kč za zaslanie opakovanej výzvy, a za zaslanie upomienky dňa 22.03.2010 vo výške 500,- Kč. Teda jednalo sa o dva poplatky za upomienku vo výške 500,- Kč, 500,- Kč a 300,- Kč, spolu 1300,- Kč. Splnomocnený zástupca navrhovateľa ďalej tiež uviedol, že odporkyňa zrejme v dňoch 25.01.2010, resp. 05.02.2010 uhradila poslednýkrát nejakú splátku, pretože poplatky sa jej vtedy vynulovali, a preto 15.02.2010 nabehli zase poplatky vo výške 128,- Kč, ktorá suma pozostáva zo sumy 30,- Kč za vedenie účtu, a zo sumy 98,- Kč ako poplatku za poistné, ktorý poplatok bol zaplatený, resp. vyúčtovaný dňa 15.02.2010 vo výške 128,- Kč (30,- Kč za vedenie účtu + 98,- Kč poistné), následne sa suma dlžných poplatkov dňa 08.02.2010 navýšila o sumu 300,- Kč za upomienku, dňa 02.03.2010 o 500,- Kč za ďalšiu upomienku, dňa 15.03.2010 sa suma dlžných poplatkov zvýšila o sumu 128,- Kč, z toho 30,- Kč za vedenie účtu a 98,- Kč za poistné, kedy bolo poistné poslednýkrát takýmto spôsobom vyúčtované, pretože zaniklo z dôvodu neplatenia poistného. Ďalšie zvýšenie poplatkov bolo dňa 22.03.2010 o sumu 500,- Kč za upomienku. Na otázku súdu, na základe ktorého ustanovenia zmluvy o úvere boli odporkyňi účtované poplatky za upomienky, splnomocnený zástupca navrhovateľa uviedol, že podľa bodu I.5. zmluvy o úvere poslednej vety, podľa ktorého ČSOB je oprávnená účtovať aj ďalšie poplatky v súlade so sadzobníkom poplatkov ČSOB.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného na území ČR v rozhodnej dobe (ďalej len „Občiansky zákonník“): Spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa prechodného ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonů platného v rozhodnej dobe (ČR): Právní vztahy týkající se spotřebitelského úvěru vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy.

Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru platného v rozhodnej dobe (ČR; ďalej len zákon č. 321/2001): Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) spotřebitelským úvěrem poskytnutí peněžních prostředků nebo odložená platba, například ve formě úvěru, půjčky nebo koupě najaté věci, za které je spotřebitel povinen platit. Spotřebitelským úvěrem není
1. platba, kterou spotřebitel platí za nesplnění závazku vyplývajícího ze smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr,
 2. platba, kterou spotřebitel platí mimo kupní cenu, aniž byl na koupi poskytnut spotřebitelský úvěr,
 3. platba za převod peněžních prostředků a platba za vedení účtu, který je určen ke splácení spotřebitelského úvěru; to neplatí pro případ, kdy tato platba je nepřiměřeně vysoká a kdy spotřebitel nemá možnost volby způsobu placení; do celkové výše spotřebitelského úvěru se však započítává cena za přijetí platby,
 4. platba související s účastí na dohodách, které se přímo neváží na smlouvu, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, a to i tehdy, když tyto dohody mají vliv na podmínky spotřebitelského úvěru,
 5. platba za pojištění nebo záruku, pokud se nejedná o pojištění nebo záruku, která má věřiteli zajistit splacení spotřebitelského úvěru v případě smrti spotřebitele, jeho invalidity, pracovní neschopnosti nebo nezaměstnanosti, a to maximálně ve stejné výši, jako je celková výše spotřebitelského úvěru, včetně úroku a jiných plateb spojených s poskytnutím spotřebitelského úvěru,
- b) spotřebitelem fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti a v jejíž prospěch je spotřebitelský úvěr sjednáván,
- c) věřitelem fyzická nebo právnická osoba poskytující spotřebitelský úvěr v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo sdružení takovýchto osob,
- d) roční procentní sazbou nákladů na spotřebitelský úvěr procentní podíl z dlužné částky, který je spotřebitel povinen zaplatit věřiteli za období 1 roku.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 321/2001: Smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, musí být uzavřena písemně. Jedno vyhotovení smlouvy musí obdržet spotřebitel.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 321/2001: Smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, musí obsahovat také a) stanovení roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr způsobem uvedeným v příloze tohoto zákona, b) stanovení podmínek, za kterých může být roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr upravena a které nesmí být závislé pouze na vůli věřitele, c) stanovení maximální výše spotřebitelského úvěru, stanovení výše jednotlivých splátek, jejich počtu a přesného časového rozvržení, d) stanovení jednotlivých plateb, včetně těch, které jsou uvedeny v § 2 písm. a) bodech 1 až 5, budou-li placeny spolu se spotřebitelským úvěrem; pokud jednotlivé platby nelze přesně stanovit, musí být uveden způsob jejich výpočtu, e) závazek věřitele informovat spotřebitele v průběhu plnění smlouvy o všech změnách roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr, f) u smluv, ve kterých se sjednává koupě najaté věci, výši spotřebitelského úvěru, g) ustanovení o právu na splacení spotřebitelského úvěru před stanovenou lhůtou (§ 11), h) podmínky, za kterých lze předčasně ukončit smluvní vztah, i) způsob placení.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občanský zákoník (ČR) v znení účinnom v čase, kedy sa dostal odporca do omeškania s plnením svojho záväzku voči navrhovateľovi: Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa ustanovenia § 1 Nariadenia vlády ČR č. 163/2005 Sb. ktorou sa stanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa občianskeho zákonníka (ČR): Výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Podľa prechodného ustanovenia Nariadenia vlády ČR č. 33/2010 Sb.: Výše úroku z prodlení, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení, se řídí dosavadními právními předpisy.

Konanie je poznačené cudzím prvkom. Podľa základných zásad konania s medzinárodným prvkom je miestne príslušný súd podľa sídla odporcu a teda tým je daná základná právomoc súdov Slovenskej republiky.

Právne vzťahy účastníkov sa podľa ustanovení § 4 a § 10 zák. č. 97/1963 Zb. spravujú právnym poriadkom Českej republiky.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka platného v Českej republike (ďalej aj ObchZ): Ve vzťahoch podľa § 261 alebo podřízených obchodnímu zákoníku dohodou podľa odstavce 1 se použijí, nevyplývá-li z tohoto zákona nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této části na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Smluvní strana, která není podnikatelem, nese odpovědnost za porušení povinností z těchto vztahů podle občanského zákoníku a na její společné závazky se použijí ustanovení občanského zákoníku.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že podľa § 262 ods. 4 ObchZ vo svojej podobe rozširuje absolútnu použiteľnosť občianskeho zákonníka na právne pomery „nepodnikateľov“ najmä ak sa jedná o zodpovednosť, spoločné záväzky, aplikačnú prednosť občianskeho zákonníka a ďalších predpisov, osobitne v prípade ochrany spotrebiteľa.

Nakoľko sa v prejednávanej veci jedná o vzťah medzi bankou a spotrebiteľom a teda o spotrebiteľský úver a vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, súd preskúmal právne úkony medzi účastníkmi za účelom zistenia neprímeraných zmluvných podmienok, avšak nezistil, že by uzavreté zmluvy obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky. Súd však je názoru, že hoci zákonná úprava spotrebiteľských úverov nepozná osobitnú úpravu inštitútu spotrebiteľského úveru a pre úpravu úverového vzťahu je nevyhnutné aplikovať ustanovenia §§ 497 až § 507 Obchodného zákonníka avšak podporné s poukazom na charakter právnych úkonov a základnú ochranu práv spotrebiteľa, ktorá je nevyhnutná v záujme zachovania vyššej kvality života bežných ľudí. Právny vzťah medzi poskytovateľom finančných prostriedkov ako veriteľom a spotrebiteľom ako dlžníkom podlieha osobitnej právnej úprave. Jednoznačne možno ustáliť, že v konaní bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa ust. § 51a Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase vzniku právneho úkonu v Českej republike. V tomto prípade však tento vzťah bol osobitne upravený zákonom č. 321/2001 Sb. o niektorých podmínkach sjednávania spotrebiteľského úveru. Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné považovať za vzťah zo spotrebiteľských zmlúv aj v súlade s konštantnou judikatúrou ESD (Océano Grupo Editorial SA - C-240/98, Cofidis - C 473/00, Faccini Dori C-91/92, Von Colson and Kamann C - 14/83 a iné) a eurokonformným výkladom smerníc Európskej únie č. 87/102/EHS do platnosti smernice č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere).

Vzhľadom na charakter zmluvného vzťahu účastníkov konania, postavenie subjektov záväzkového vzťahu súd teda posúdil právny vzťah medzi účastníkmi konania ako občiansko-právny vzťah, nakoľko z obsahu predloženej úverovej zmluvy zistil, že na strane prenajímateľa vystupuje podnikateľský subjekt a na strane nájomcu súkromná nepodnikajúca osoba. Z hľadiska povahy subjektov a účelu zmluvy ide o vzťah občianskoprávny, keďže sa nejedná o vzťah medzi podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

Súd v konaní postupoval v zmysle ustanovenia § 132 OSP, podľa ktorého dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Občianske súdne konanie bolo v tomto prípade sporovým konaním, a preto ovládaným prejednávajúcou zásadou a zásadou kontradiktórnosti. Tvrdiť rozhodné skutočnosti, navrhovať o nich dôkazy, uvádzať tvrdenia zo strany navrhovateľa na preukázanie oprávnenosti nároku uplatneného návrhom na začatie konania a uvádzať tvrdenia zo strany odporcu na svoju obranu, je teda zásadne vecou účastníkov konania. Splnenie dôkaznej povinnosti unesením dôkazného bremena vedie k úspechu v spore. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok konania pre účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý súdu nepredložil také dôkazné prostriedky, ktorými by boli preukázané ním tvrdené skutočnosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 43.759,83 Kč spolu s úrokom 10,9 % zo sumy 35.630,01 Kč od 19.1.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75 % zo sumy 35.946,01 Kč od 19.1.2012 do zaplatenia návrhu vyhovel a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobný návrh navrhovateľa je skutkovo a právne dôvodný v časti, v ktorej bolo návrhu vyhovené a v tejto časti sa plne stotožnil so skutkovými a právnymi tvrdeniami navrhovateľa v jeho návrhu pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení. Súd mal nesporne preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol záväzkovo-právny vzťah uzatvorením Zmluvy o úvere č. 002922493R, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 60.000,- Kč a odporkyňa sa zaviazala úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 36 splátok, s výškou každej splátky 1.957,- Kč. Odporkyňa úver neplácala riadne a včas, z tohto dôvodu navrhovateľ ku dňu 15.05.2010 určil predčasnú splatnosť úveru v zmysle 9.1 písm. a) Obchodných podmienok.

Navrhovateľ pohľadávku celkovo vyčíslil vo výške 50.186,41 Kč, ktorá pozostáva zo sumy dlžnej istiny 35.630,01 Kč, zmluvných úrokov ku dňu 18.01.2012 vo výške 7.813,82 Kč, úrokov z omeškania ku dňu 18.01.2012 vo výške 5.126,85 a dlžných poplatkov vo výške 1.616 Kč. Návrh navrhovateľ bol dôvodný čo do uplatneného nároku na zaplatenie časti istiny a zmluvných úrokov, nebol však dôvodný čo do zaplatenia poplatkov vo výške 1.300,- Kč.

Z špecifikácie splátok, resp. súm uhradených odporkyňou navrhovateľovi, ktorý listinný dokument bol predložený navrhovateľom spolu s návrhom na začatie konania, ako aj z vyjadrenia splnomocneného zástupcu navrhovateľa na pojednávaní dňa 03.05.2013 súd zistil, že navrhovateľ odporkyňi účtoval na poplatkoch v dňoch 18.02.2010 sumu 300,- Kč za zaslanie upomienky, dňa 02.03.2010 poplatok vo výške 500,- Kč za zaslanie opakovanej výzvy, a za zaslanie upomienky dňa 22.03.2010 vo výške 500,- Kč. Výška týchto poplatkov bola určená v sadzobníku poplatkov, ktorý navrhovateľ súdu predložil. Takýto postup navrhovateľa je v rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 321/2001 (podľa ktorého zmluva, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver, musí obsahovať tiež stanovenie jednotlivých platieb, vrátane tých, ktoré sú uvedené v § 2 písm. a) bodoch 1 až 5, ak budú platené spolu so spotrebiteľským úverom; pokiaľ jednotlivé platby nie je možné presne stanoviť, musí byť uvedený spôsob ich výpočtu) v spojitosti s ustanovením § 2 bod 1. a 5. zákona č. 321/2001 (podľa ktorých spotrebiteľským úverom nie je platba, ktorú spotrebiteľ platí za nesplnenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver, ani platba za poistenie alebo záruku, pokiaľ sa nejedná o poistenie alebo záruku, ktorá má veriteľovi zaistiť splatenie spotrebiteľského úveru v prípade smrti spotrebiteľa, jeho invalidity, pracovnej neschopnosti alebo nezamestnanosti).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 002922493R, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi spotrebiteľský úver vo výške 60.000,- Kč a odporca sa zaviazal úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 48 splátok s výškou každej splátky 1.957,- Kč, obsahovala, čo sa týka poplatkov, len zmluvné dojednanie o platení poplatku za poskytnutie úveru vo výške 600,- Kč a mesačného poplatku za správu úveru vo výške 30,- Kč. Dojednanie o ďalších prípadných poplatkoch alebo sankciách, resp. poistného v zmluve absentuje. Odporkyňa ako spotrebiteľ mala právo sa oboznámiť o všetkých svojich povinnostiach vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere priamo z tejto zmluvy. S poukazom na v čl. VII. Zmluvy s názvom „Pojištění úvěru“ však súd konštatuje, že účastníci sa dohodli i na poistení úveru v súlade s Prihláškou k poisteniu podpísanou navrhovateľom i odporcom, ktorá je súčasťou zmluvy, v ktorej bode 3. je uvedená výška poplatku za poistenie úveru sumou 98,- Kč. Súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ z právneho dôvodu účtoval mesačne odporcovi poplatky vo výške 128,- Kč, a to ako súčet poplatku za vedenie účtu 30,- Kč a poplatku titulom poistného 98,- Kč. Pokiaľ však účtoval odporcovi aj poplatky presahujúce sumu 128,- Kč mesačne, a to v dňoch 18.02.2010, kedy pripočítal odporkyňi na úhradu splátky úveru na poplatkoch sumu 300,- Kč, dňa 02.03.2010 sumu 500,- Kč a dňa 22.03.2010 sumu 500,- Kč, konal v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami. Navrhovateľ tak odporkyňi bez právneho dôvodu pripočítal k splátkam úveru sumu 1.300 Kč (1 x 300,- Kč + 2 x 500,- Kč). Z uplatnenej istiny 50.186,41 Kč tak navrhovateľovi v prvom rade nebola priznaná suma 1.300,- Kč.

Zároveň súd nepriznal navrhovateľovi z uplatnenej istiny 50.186,41 Kč ani vyčíslený úrok z omeškania vo výške 5.126,58 Kč, nakoľko mal z vykonaného dokazovania preukázané, že úrok bol vyčíslený

vo výške 15 % ročne z dlžnej sumy, t.j. v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami upravujúcimi prípustnú výšku úrokov z omeškania v občiansko-právnych vzťahoch. Keďže navrhovateľ súdu nepredložil také listinné dôkazy generované bankovým systémom, ktoré by obsahovali vyčíslený úrok z omeškania vypočítaný v zákonnej výške, súd navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania za obdobie do 18.01.2012 nepriznal.

Na istine tak navrhovateľovi s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bola priznaná suma 43.759,83 Kč, ktorá suma predstavuje pôvodne žalovanú istinu 50.186,41 Kč po odrátaní poplatkov 1.300,- Kč a vyčísleného úroku z omeškania 5.126,58 Kč.

Čo sa týka zamietnutia návrhu v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku z úveru vo výške 10,90 % p.a. zo sumy 1.616,- Kč za obdobie od 19.01.2012 do zaplatenia, tu súd vychádzal z článku I.5. uzatvorenej zmluvy o úvere, podľa ktorého len vyčerpaný a nesplatený úver, alebo jeho časť bude úročený pevnou úrokovou sadzbou vo výške 10,90 % p.a.. Súd dospel k takému záveru, že medzi účastníkmi bolo v zmluve nepochybne dojednané, že len nesplatená časť úveru v návrhu špecifikovaná sumou celkom 35.630,01 Kč bude úročená, a tak navrhovateľ si úrok z úveru uplatnil v rozpore s týmto zmluvným dojednaním, keď k sume 35.630,01 Kč prirátal i poplatky 1.616,- Kč a celú túto sumu 37.246,01 Kč úročil zmluvne dohodnutou úrokovou sadzbou 10,90 % ročne.

Súd zamietol návrh v časti i vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, a to jednak ohľadne uplatnenej výšky úrokov z omeškania presahujúcej zákonnú výšku, keď navrhovateľ tieto žiadal priznať vo výške 15 % ročne a jednak zo sumy 37.246,01 Kč, do ktorej boli započítané i poplatky 1.300,- Kč. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 15 % p.a. za obdobie od 19.01.2012 do zaplatenia, súd dospel k záveru, že takto uplatňovaný úrok z omeškania nie je v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Navrhovateľ si uplatnil právo na zaplatenie úrokov z omeškania v rozpore s ustanoveniami § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 1 Nariadenia vlády ČR č. 163/2005 Sb., podľa ktorého sa úroky z omeškania odvíjajú od ročnej výšky repo sadzby Českej národnej banky po zvýšení o 7 percentuálnych bodov s tým, že za základ sa berie vždy tá repo sadzba ČNB, ktorá platila k prvému dňu toho ktorého kalendárneho polroka, počas ktorého omeškanie trvá. Keďže nárok na úroky z omeškania nebol uplatnený v súlade s úpravou občianskoprávnych vzťahov platných pre riešenie spotrebiteľských sporov, podľa vykonávacieho predpisu, a to nariadenia vlády č. 163/2005 Sb. v znení účinnom v čase, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením svojho záväzku voči navrhovateľovi, súd návrh zamietol vo výške presahujúcej zákonnú výšku a úroky z omeškania priznal len vo výške 7,75 % ročne, ako sadzbu 0,75 % (platnú ku dňu 19.01.2012) zvýšenú o 7 percentuálnych bodov. Zároveň zo sumy 37.246,01 Kč bolo potrebné odrátať poplatky 1.300,- Kč, ktorými sa súd už zaoberal vyššie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 OSP, podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté

dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).